

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น มีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ภูมิอากาศ ดิน น้ำ หรือ สภาพแวดล้อมทางชีวภาพ สิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เช่น มนุษย์ พืช สัตว์ หรือ สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา เช่น เศตคติ ความนิยมคิด ความเชื่อ วัฒนธรรม ศิลปวัฒนธรรม ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง เหล่านี้มีอิทธิพล และมีความสัมพันธ์ กับชีวิตความเป็นอยู่ของมวลมนุษย์

มนุษย์สมัยโบราณอยู่ภายนอกได้อิทธิพลสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นส่วนใหญ่ เห็นได้จากการตั้งถิ่นฐานตามที่ราบรื่นฝั่งแม่น้ำ ริมทะเล ซึ่งอาจเห็นว่ามีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่ดำรงชีวิต ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมเช่นนี้ เป็นเขตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมในทางบวกเพรำมนุษย์ ได้รับประโยชน์จากการได้อยู่อาศัย เช่น การประกอบอาชีพทำนา การใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค ฯลฯ ต่อมามีมนุษย์ได้รุกรักร และสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต จึงมีการตัดเตือนทางคณนาคมทางบก สร้างความเรียบง่ายของชุมชน เปลี่ยนแปลงจากบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ มาอยู่ใกล้ชิดศูนย์กลาง ตามเส้นทางคณนาคมทางถนน อย่างไรก็คืนนุษย์บางกลุ่มยังเห็นว่า ริมฝั่งแม่น้ำเหมาะสมแก่การอยู่อาศัยของคนอยู่เช่นเดิม

นอกจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติจะมีอิทธิพลต่อการตั้งถิ่นฐานแล้ว มนุษย์ยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับการจัดที่อยู่อาศัยในเมือง กล่าวคือ ความเรียบง่ายของเมืองเป็นผลมาจากการค่านิยมทางด้านวัฒนธรรมของประชากร และค่านิยมทางด้านการมีเหตุผลก่อนที่จะเลือกอยู่ที่ใดเพื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมในการกระจายตัว ตามหน่วยทางนิเวศวิทยา ประชากรจะกระจายอยู่ในท้องที่ที่เติบโตใช้จ่ายน้อยที่สุด ระยะทางที่ใกล้ที่สุด และเป็นแหล่งที่มีการคณนาคมขนส่งที่สะดวกลดลงมีหน่วยบริการด้านต่างๆ

อยู่ในท้องที่เดียวกัน วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน ซึ่งเป็นแหล่งที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานรวมตัวกันอย่างหนาแน่น

หนองคายก็เป็นจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยที่ตั้งอยู่ตลอดแนวฝั่งลำน้ำโขง มีประชากรอาศัยอยู่และทำมาหากินตลอดลำน้ำ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาเที่ยวมากมาย และจากการที่รัฐบาลได้กำหนดให้การพัฒนาเมืองน่าอยู่และชนบทน่าอยู่เป็นภาระแห่งชาติตามตั้งแต่รัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2542 ประกอบกับจังหวัดหนองคาย ได้รับการคัดเลือกจากนิตยสาร Modern Maturity ว่าเป็นแหล่งพักผ่อนที่สองด้านดับสถานที่ดีที่สุด อันดับ 7 ของโลก สำหรับผู้สูงอายุชาวอเมริกัน อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็น Gate way ของอินโดจีน และเป็นจังหวัดที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คัดเลือกให้เป็นเมือง Long Stay สำหรับการท่องเที่ยว (จังหวัดหนองคาย 2548 : ม.ป.ส.)

จังหวัดหนองคายได้ตระหนักรึงความสำคัญดังกล่าว และเห็นว่าการพัฒนาให้จังหวัดหนองคายเป็นเมืองน่าอยู่นั้น นอกจากจะเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลแล้ว ยังทำให้ประชาชนในจังหวัดหนองคายได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสังคมที่เอื้ออาทร มีชุมชนที่เข้มแข็ง มีความสัมพันธ์ทางชุมชนที่ดี มีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคงและคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตนเอง (จังหวัดหนองคาย 2548 : ม.ป.ส.)

สำหรับในประเทศไทย ที่ได้รับการส่งเสริมจากจังหวัดให้เป็นสำหรับที่ต้องพัฒนาเพื่อรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเทศบาลอุตรดิตถ์ ค่าเดือน 11 “ชุมชนป่าไม้ธรรมชาติ บึงไฟฟญาณาก” ปีหนึ่ง ๆ มีนักท่องเที่ยวได้เดินทางมาเที่ยวชมเป็นจำนวนมาก

เมื่อถึงวันเข้า 15 ค่าเดือน 11

ประชาชนเรียนรู้จากทั่วทุกสารทิศ ทั้งคนไทยและต่างชาติ ต่างมุ่งหน้าสู่ จุดหมายเดียวกันนั่นคือการรอชม “บึงไฟฟญาณาก” ที่สำหรับโภพพิสัย จังหวัดหนองคายและอีกหลายสำหรับที่มีพื้นที่ติดกับแม่น้ำโขง เพื่อรับชมลูกไฟ สีแดงของชุมชนพูที่พุ่งขึ้นจากแม่น้ำโขง มีขนาดตั้งแต่ หัวแม่มือถึงฟองไข่ไก่ ไม่มีกัลลิ่น ไม่มีควัน ไม่มีเสียง ไม่มีการ

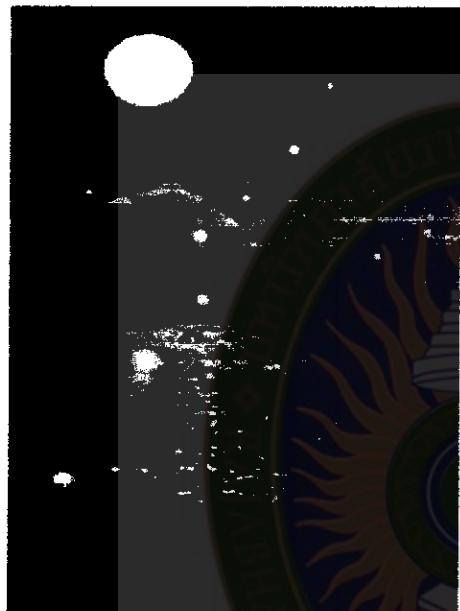

ภาพที่ 1 ผู้คนรอชมป่าไม้ธรรมชาติ บึงไฟฟญาณาก

บริเวณวัดหลวง อําเภอโภพพิสัย (28 ต.ค.47)

ผลกระทบซึ่งแต่ก่อนตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายายมีร้อยกว่าปี ชาวหนองคายเรียกว่า "บังไฟเผิง"

ส่วนชาวเวียงจันทน์ สปป.ลาว เรียก "ดอกไม้ไฟน้ำ" ความอัศจรรย์แห่งการเกิด "บังไฟพญานาค" สร้างความนึกประทับใจกับประชาชนทั้ง 2 ฝั่ง ไทย - ลาว ซึ่งมีความเชื่อและศรัทธาเหมือนกัน และยังสร้างความสงสัยให้เกิดขึ้นในสังคมเป็นวงกว้าง เมื่อยังคงสักภัยยังอยากจะไปดูและพิสูจน์ให้เห็นกับตา (ผู้จัดการออนไลน์. 2548 : ม.ป.ส.)

ภาพที่ 2 จำลองการเกิดปรากฏการณ์บังไฟพญานาค (ที่มา : ผู้จัดการออนไลน์. 2548)

ในปี พ.ศ.2547 เกิดบังไฟพญานาคขึ้นให้เห็นถึง 2 วัน คือวันที่ 28 และ 29 เดือน ตุลาคม ซึ่งจำนวนคนมีมาก พอกๆ กับปี 2545 ซึ่งปีนั้นมีกระแสของภาพนิรดิษเรื่อง 15 ค่า เดือน 11 และกระแสการนำเสนอข่าวของโทรทัศน์ช่องหนึ่ง เกี่ยวกับการเกิดบังไฟพญานาค ใหม่กระหน่ำให้คนเดินทางไปดูกันอย่างเนื่องแน่น (ผู้จัดการออนไลน์. 2548 : ม.ป.ส.)

บังไฟบันภาครัฐเห็นความสำคัญของพื้นที่ดูดน้ำได้สนับสนุนงบประมาณผ่านทางเทศบาลตำบลบุ่นพลบัง องค์กรบริหารส่วนตำบลบุ่นพลบัง ตลอดจนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การจัดงานบุญประเพณีซึ่งมีความยิ่งใหญ่เป็นกรณีพิเศษ ได้แก่ มีการประกวดไฟเทียนเรืองไฟ ในวันออกพรรษาที่จะมี

ชาวคุ้มต่างๆ ตำบลต่างๆ จัดทำเรืองไฟเข้าประกวด

แต่ละปี ก็จะประมาณ 20 กว่า หน่วยงาน และการจัดเวทีการแสดงประเพณีพื้นบ้าน ประกอบกับการบูรณะฯ

กุ่มธุรกิจที่ให้บริการที่พักคือกุ่มที่ได้รับประโยชน์แบบเต็มๆ ไม่ว่าจะเป็น รีสอร์ฟ เกสต์เช้าส์ บังกะโล ถูกมองว่าพักกันข้ามปี ทั้งยังมีการเปิดศาลากลางจังหวัดและที่ว่าการอำเภอแต่ละแห่ง จนถึง อบต. โรงเรียน ศาลาวัด ให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินเทินนอนได้ กระนั้นที่พักก็ยังไม่เพียงพอ กับจำนวนนักท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดที่พักแบบไอมสเตอร์ไวร่องรับนักท่องเที่ยวอีก 26 หมู่บ้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหมู่บ้านริมน้ำ ที่สามารถชมปรากฏการณ์บังไฟพญานาคได้ (ผู้จัดการออนไลน์. 2548 : ม.ป.ส.)

ไม่ใช่เพียงรายได้จากไอมสเตอร์เท่านั้น เพราะชาวบ้านยังมีรายได้จากการขายสินค้าพื้นเมืองและขายอาหารให้แก่นักท่องเที่ยว คาดกันว่าแต่ละหมู่บ้านไอมสเตอร์จะมีคนเข้าพัก

จำนวนหลายร้อยคน และว่ากันว่ามีพ่อค้าแม่ค้าจากต่างถิ่น ลงทุนมาขายพื้นที่ในหมู่บ้านหรือสถานที่ที่มีคนมากๆ เพื่อขายของ ขายอาหาร ในงานนี้โดยเฉพาะ (ผู้จัดการออนไลน์. 2548 : ม.ป.ส.)

จากสภาพความหนาแน่นของผู้คนที่เข้ามาเที่ยวในเทศบาล “บึงไฟฟัญญาค” ทำให้สภาพแวดล้อมทางกายภาพเกิดความแออัด รวมถึงความสับสนวุ่นวายของการประกอบธุรกิจของพ่อค้า แม่ค้า และร้านขายของต่างๆ ตลอดจนเกิดปัญหาแก่ประชาชนผู้มาท่องเที่ยวในอำเภอโภนพิสัย ได้แก่ ความไม่สงบใน การจราจร ความไม่ปลอดภัยจากพกนิจฉาริพ ความแออัดในการท่องเที่ยว ผุนละองที่หึงกระหาย การบูรគิจราศินค้า การพูดจาไม่สุภาพ การเกิดภัยดังเหตุ เป็นต้น

จะเห็นว่าการเดินทางเข้าท่องเที่ยวของผู้คนจำนวนมาก ทำให้เกิดผลกระทบมากมาย ดังที่องค์กรอนามัยโลก (2548 : ม.ป.ส.) กล่าวว่า การจัดการท่องเที่ยวอาจส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ได้หากขาดการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งผลกระทบจะเกิดใน 2 ประเด็นหลัก คือ ผลกระทบที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรม อนึ่งยังไม่มีการศึกษาและวิจัยถึงสภาพแวดล้อม ของอำเภอโภนพิสัยที่เกิดขึ้นในช่วงเทศบาล บึงไฟฟัญญาคเดย จะมีกิจกรรมการพูดคุย หรือลงข่าวทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับสภาพการณ์ ของเทศบาลดังกล่าวเท่านั้น

เนื่องจากยังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และความคิดเห็นของผู้จัดงาน ผู้เกี่ยวข้องและนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับงานเทศบาลบึงไฟฟัญญากมา ก่อน ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษา และวิจัยถึงสภาพแวดล้อมของอำเภอโภนพิสัย ที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว ภายในเทศบาลคำนวณพอด อำเภอโภนพิสัย และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว และผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้เห็นสภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดนโยบายพัฒนา สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคม ซึ่งมีความสำคัญและสันติภาพต่อการที่จะทำให้ อำเภอโภนพิสัยเกิดความสวยงาม หมายความเป็นสถานที่แห่งการท่องเที่ยวและเป็นที่อยู่อาศัย ของประชาชนที่ดีต่อไป

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน จะเป็นการระดับให้ประชาชนใน ห้องถิ่น ได้ทราบถึงปัญหาสภาพแวดล้อม เพื่อช่วยป้องกันแก้ไขมิให้อำเภอโภนพิสัย มีปัญหาเพิ่มขึ้นจากต่อการแก้ไข

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของเทคโนโลยี คำบัญชี สำหรับห้องเรียน ทางด้านกายภาพและทางด้านสังคม ซึ่งการเตรียมงาน (ก่อนการจัดงาน) ระหว่างการจัดงาน และภาระด้านการจัดงานเทคโนโลยีไฟฟ้าในภาค
- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณะผู้จัดงาน กลุ่มผู้ให้บริการ คนในชุมชน และนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดงานเทคโนโลยีไฟฟ้าในภาค

ขอบเขตการวิจัย

- พื้นที่ที่ทางการศึกษา คือ เทคโนโลยี คำบัญชี สำหรับห้องเรียน ทางด้านกายภาพและทางด้านสังคม ที่ได้เลือกดำเนินการเนื่องจาก เป็นจุดจัดงานเทคโนโลยีไฟฟ้าในภาค 3 จุด ได้แก่ วัดหลวง วัดไทย และวัดหนองนา

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารเทคโนโลยี คำบัญชี ผู้จัดงานเทคโนโลยีไฟฟ้า ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยว ประชาชนในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวชม ปราการภูมิปั้นไฟฟ้าในภาค สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้บริหาร	จำนวน	4	คน
2. กลุ่มของผู้จัดงาน	จำนวน	50	คน
3. กลุ่มผู้ให้บริการจาก 3 ชุมชน	จำนวน	100	คน

4. ประชาชนที่อยู่ในเทคโนโลยี คำบัญชี จำนวน 95,567 คน (สถิติข้อมูล ประจำเดือน พฤศจิกายน 2548 : ม.บ.ส.)
 5. กลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 50,000 – 90,000 คน (ข้อมูลประชาสัมพันธ์ จังหวัดหนองคาย. 2547 : ม.บ.ส.)

2.2.2. กลุ่มตัวอย่าง

- ผู้บริหาร จำนวน 4 คน เลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ได้แก่

1) นายสำราญ พิสัย	จำนวน	1	คน
2) นายกเทศมนตรี เทคโนโลยี คำบัญชี	จำนวน	1	คน

3) รองนายกเทศมนตรีเทศบาลจุนพลด จำนวน 2 คน

2. ผู้จัดงาน จำนวน 11 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้ดำเนินการการจัดงานเทศบาลบึงไฟพญาฯ ได้แก่

1) ปลัดอำเภอโพนพิสัย	จำนวน	1	คน
2) ปลัดเทศบาลตำบลจุนพลด	จำนวน	1	คน
3) ประธานและรองประธานชุมชนจุนพลด	จำนวน	3	คน
4) ประธานและรองประธานชุมชนวัดหลวง	จำนวน	3	คน
5) ประธานและรองประธานชุมชน均衡นา	จำนวน	3	คน

2.2.3. ผู้ให้บริการ และประชาชนในชุมชน 3 ชุด จำนวน 69 คน เลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวในเทศบาลบึงไฟพญาฯ ได้แก่

1) ประชุมชาวบ้าน (รวมเข้าอาวาส 3 วัด)	จำนวน	9	คน
2) พ่อค้า แม่ค้า ชุดละ 10 คน	จำนวน	30	คน
3) ผู้ให้บริการอื่นๆ ชุดละ 10 คน	จำนวน	30	คน

2.2.4. นักท่องเที่ยว จำนวน 3 ชุด จำนวน 400 คน ผู้จัดกำหนดขนาดตัวอย่างอย่างจำนวนนักท่องเที่ยวที่ ได้ข้อมูลจากประชาสัมพันธ์จังหวัดหนองคาย 50,000 – 90,000 คน ถือเอาค่ากลางของ 50,000 และ 90,000 คน ได้ขนาดประชากร 70,000 คน นำมาหารขนาด ตัวอย่าง ด้วยวิธีการของ ทาโร ยามาเน่ ได้ค่าเท่ากับ 399.9943 ถือเอาขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในเทศบาลบึงไฟพญาฯ ดังนี้

1) จากจุดชมบึงไฟพญาฯ วัดหลวง	จำนวน	134	คน
2) จากจุดชมบึงไฟพญาฯ วัดไทย (ชุมชนจุนพลด)	จำนวน	133	คน
3) จากจุดชมบึงไฟพญาฯ วัด均衡นา	จำนวน	133	คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด จำนวน 484 คน

3. ด้านเนื้อหา

3.1 สภาพแวดล้อม ช่วงการเรียนรู้ (ก่อนการจัดงาน) ระหว่างการจัดงาน และหลังการจัดงานเทศบาลบึงไฟพญาฯ

3.2 ความพึงพอใจ หรือความคิดเห็นของ คณะผู้จัดงาน กลุ่มผู้ให้บริการ ประชาชน ในชุมชน และนักท่องเที่ยวที่มีต่อเทศบาลบึงไฟพญาฯ

4. ระยะเวลาศึกษา ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม - พฤศจิกายน 2548

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมก่อนการจัดงานระหว่างการจัดงาน และ หลังจากการจัดงานเทศบาลบึงไฟพญาฯของเทศบาล ตำบลลุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

1.1 สภาพแวดล้อมช่วงการเตรียมงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และทางสังคมในระหว่างการดำเนินงาน เพื่อเตรียม หรือ ก่อนวันงานเทศบาลบึงไฟพญาฯ

1.2 สภาพแวดล้อมระหว่างการจัดงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมในระหว่างการดำเนินงานเทศบาลบึงไฟพญาฯ

1.3 สภาพแวดล้อมหลังการจัดงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคม ภายหลังที่คณะผู้ดำเนินงานจัดเก็บสถานที่ความเรียบร้อยซึ่งได้ดำเนินการไปในงานเทศบาลบึงไฟพญาฯ

2. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง ลักษณะทั่วไปที่ปรากฏ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย สภาพภายนอกบริเวณบ้าน สภาพถนนหนทาง น้ำ อากาศ สถานที่จัดงาน พื้นที่บริการ และพื้นที่ดำเนินการ ของเทศบาลตำบลลุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

3. สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง วิถีชีวิตรุ่มนั้น เศรษฐกิจชุมชน และภูมิปัญญา ชาวบ้าน ในเขตเทศบาล ตำบลลุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

4. เทศบาลบึงไฟพญาฯ หมายถึง งานเทศบาลที่เทศบาลตำบลลุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชม ปรากฏการณ์ลูกไฟฟูง ซึ่งจากกลางลำน้ำไป (ชาวบ้านเรียกบึงไฟพญาฯ) ในวันที่ 15 ค่ำ เดือน 11 (จันทรคติ ตรงกับวันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2548)

5. ความคิดเห็นของคณะผู้จัดงาน ผู้ให้บริการ และประชาชนในชุมชนต่อเทศบาลบึงไฟพญาฯ หมายถึง ความคิดเห็นต่อ การเตรียมงาน (ก่อนการจัดงาน) การจัดงาน (ในระหว่างเทศบาล) และ ภายนหลังการจัดงาน (ภายหลังการเก็บสถานที่) ในเทศบาลบึงไฟพญาฯ ของเทศบาลตำบลลุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย

6. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อเทศบาลบึงไฟพญาฯ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเทศบาลบึงไฟพญาฯ ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในเรื่องเดียวกัน

ความสัมภักดีและความปลดปล่อยและการบริการด้านสาธารณูปโภค ความเป็นระเบียบของร้านค้า ความประทับใจในเรื่องต่างๆ

7. ผู้บริหารในชุมชน หมายถึง นายอ่ำเกอ โพนพิสัย นายกเทศมนตรีเทศบาลจุ่มพล รองนายกเทศมนตรีเทศบาลจุ่มพล

8. คณะผู้จัดงาน นายถึง กลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดงานเทศบาลบังไฟฟ้ายานาค ได้แก่ ปลัดอ่ำเกอ โพนพิสัย ปลัดเทศบาลตำบลจุ่มพล ประธานและรองประธานชุมชนจุ่มพล ประธานและรองประธานชุมชนวัดหลวง ประธานและรองประธานชุมชนขอนนาง และคณะกรรมการดำเนินงาน ซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนเทศบาลตำบลจุ่มพล อ่ำเกอ โพนพิสัย

9. ผู้ให้บริการ และประชาชนในชุมชน นายถึง ประษฐ์ชาวน้ำ (ผู้มีภูมิรู้เป็นที่นับถือของชาวบ้านรวมเจ้าอาวาส) พ่อค้าแม่ค้า ชาวบ้านทั่วไป

10. นักท่องเที่ยว นายถึง ประชาชนที่เดินทางมาเที่ยวในเทศบาลบังไฟฟ้ายานาค อ่ำเกอ โพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ในวันที่ 15 ค่ำ เดือน 11 ตรงกับ (วันที่ 18 ตุลาคม 2548)

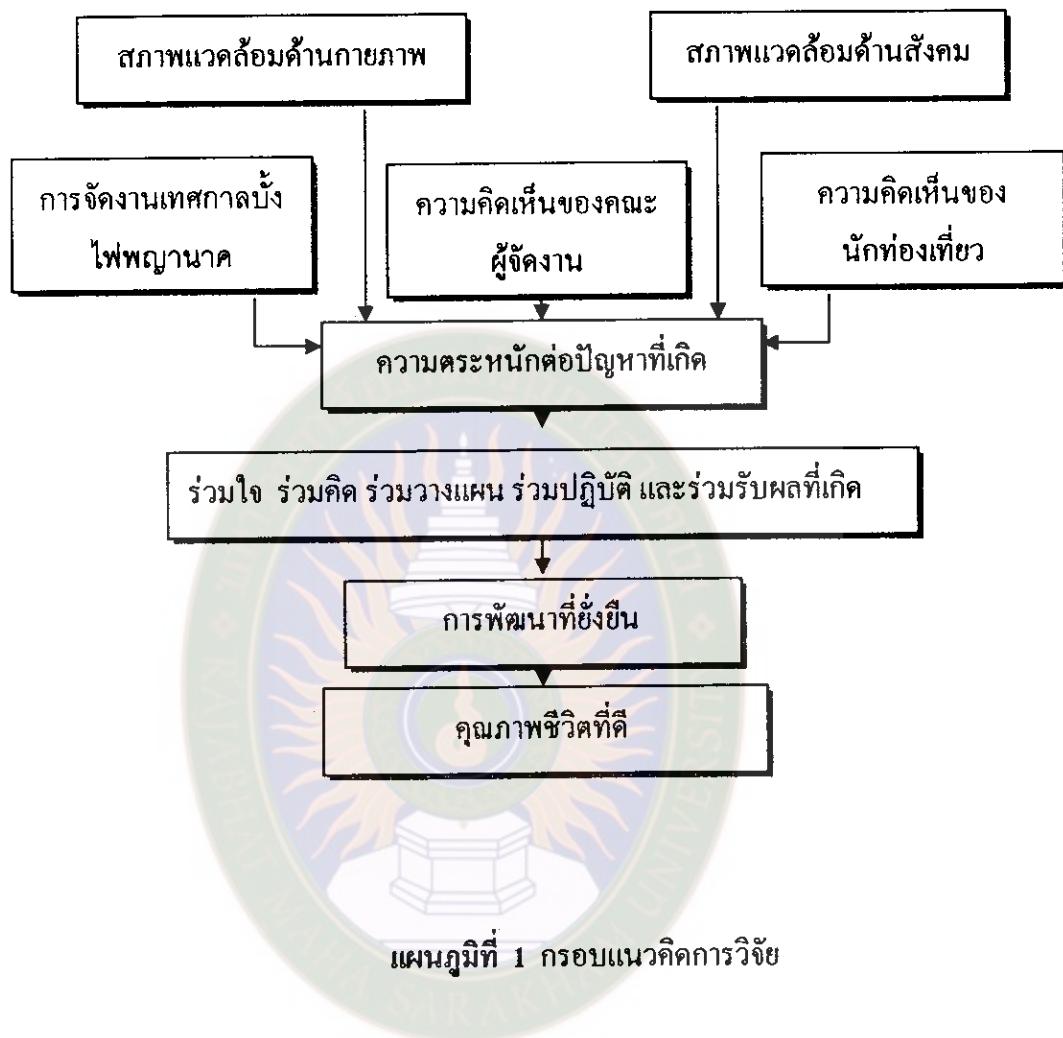
11. จุดให้บริการ 3 จุด นายถึง จุดที่ชุมประภูมิการณ์บังไฟฟ้ายานาค 3 จุด ของเทศบาลตำบลจุ่มพล ได้แก่ วัดหลวง วัดไทย และ วัดขอนนาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดงานของชุมชน และประกอบการวางแผนและพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในชุมชนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กรอบแนวคิด (Conceptual Framework)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY